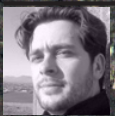

RELIGIÓN

AV TÍ ÓNDA ELLA GÓÐA?

RELIGÍÓNSKJAK ERU OFTA **ÓGVULIGA** POLARISERAÐ. Á **EINARI** SÍÐU VERÐUR FØRT **FRAM**, AT **RELIGIÓN** ER **RÓTIN** TIL ALT **ILT** Í HEIMINUM – **ÓTOLSEMI**, **KÚGAN**, **FORDÓMAR** OG STRÍÐ. **SAMSTUNDIS** FØRIR **HIN** SÍÐAN **FRAM**, AT **MENNISKJALÍVIÐ** ER TÓMT OG **HÖPISLEYST** UTTAN **TRÚGV**. HENDAN **GREININ** ER EIN **ROYND** AT VÍSA Á EIN **MILLUMVEG**. TÍ RELIGIÓN KANN **BÆÐI** VERA EIN **KÚGANDI** MEGI, **EINS** VÆL OG EIN **LÍVSJÁTTANDI** DRÍVMEGI

BAKGRUND

Janus á Ryggi
post@sosialurin.fo

Religión hevur ein langan synda-registara, við øllum frá heksabrenningum í miðöld og harðrendum islamistum í okkara tíð – til mótviljan hjá katólsku kirkjuni at nýta fyrbyrgjan til at basa HIV smittu í Afrika. Og ofta síggja vit ultimativar uppgerðir í modernaða religiónskjakinum. Kjakið snýr seg um at gera úttømandi listar yvir annaðhvørt gagnlig ella skaðilig árin av religión ígjøgnum heims-søguna. Men fyri tey sum vilja verja religiónina snýr tað seg um at vísa á, at tað ikki er religiónin sjálv sum er trupuleikin, men hennara umboðs-fólk.

Spurningurin um religión er skaðilig ella gagnlig er torskildur, tí ein ørgrynna av religiónsfatanum eru til. Við øllum frá teimum stóru og væl

skipaðu átrúnaðunum til ódogmatiska persónliga trúgv á eitthvørt hægri ella »tað góða«. Ein modernað niðurstøða hevur tí verið, at vit kunnu solda tað negativa frá religiøsitetinum, eitt nú tankar um Guds revsing og synd, men samstundis varðveita lívsjáttandi

virðini – t.d. ósjálvsøkni, næstakærleika og kensluna av meining í tilveruni.

Tá religión kúgar

Samfelagsliga hevur ákæran ímóti átrúnaði serliga verið, at religión er

ein kúgandi megi. Religión hevur verið brúkt til at argumentera ímóti samkyndarættindum, kvinnurættindum og til at argumentera fyri kríggið og atsóknum av alskyns slag móttvegis øðrvísi hugsandi. So ella so tykist átrúnaður hava eina innbygda eksklusivismu, ið skilir millum tey rættvísu og órættvísu. Kendir gudsavnoktarar hava tí stundum tikið til, at um tú vilt hava annars góð menniskju til at gera óndar gerðir, so skalt tú geva teimum religión.

Og søguliga hevur átrúnaður verið brúktur til at skilja menniskju sundur í serligar bólkar, sum hava hevja seg uppum onnur. Ákæran ímóti kristilgum politiskum flokkum hevur tí verið, at teir, frammum aðrar flokkar, hava stóran tørv á at mynda samfelagið í síni persónligu mynd.

Flest allar religiónir hava harnæst heilagar lærusetningar, ið ikki ber til at seta spurning við. Tær flestu religiónir leggja ikki júst upp til